

3. Je v rozpore so štvrtým, ôsmym, desiatym a osemnástym „odôvodnením“ smernice 2003/55/ES⁽¹⁾ z 26. júna 2003, ako aj s článkom 23 ods. 1 uvedenej smernice a s článkom 10 Zmluvy a so zásadami rozumnosti a primeranosti predloženie platnosti súčasných koncesíí distribúcie zemného plynu, tak za predpokladu uvedeného v otázke č. 1, ako aj za predpokladu uvedeného v otázke č. 2 s osobitným ohľadom na:

- a) povinnosť štátov sledovať cieľ liberalizácie trhu so zemným plynom, ktorá nadobudne účinnosť 1. júla 2007;
- b) zákaz uložený štátom prijať alebo ponechať v účinnosti vnútroštátne právne normy, ktoré sú v rozpore s liberalizáciou trhu so zemným plynom;
- c) povinnosť štátov viazať prechodné obdobie na rozumnú lehotu a na objektívnu požiadavku?

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 176, s. 57; Mim. vyd. 12/002, s. 230.

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal
Verwaltungsgericht Darmstadt (Nemecko) 21. augusta
2006 – Murat Polat/mesto Rüsselsheim**

(Vec C-349/06)

(2006/C 281/32)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Verwaltungsgericht Darmstadt

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Murat Polat

Žalovaný: mesto Rüsselsheim

Prejudiciálne otázky

1. Je v súlade s článkom 59 dodatkového protokolu k Asociačnej dohode medzi Európskym hospodárskym spoločenstvom a Tureckom z 12. septembra 1963⁽¹⁾ o prechodnom období asociácie, ak turecký štátny príslušník, ktorý sa prisťahoval ako dieťa v rámci zlučovania rodiny k svojim rodičom pracujúcim ako zamestnanci

v Spolkovej republike Nemecko, nestratí právo na pobyt odvodené z práva podľa článku 7 prvej vety druhej zarážky rozhodnutia Asociačnej rady EHS – Turecko č. 1/80 (ARB 1/80) uchádzať sa o každú ponuku práce – okrem prípadov článku 14 ARB 1/80 a pri opustení prijímajúceho členského štátu na nie zanedbateľnú dobu bez oprávnených dôvodov – aj v prípade, ak po dovŕšení 21. roku života už nebýva spolu s rodičmi a ani ho nevyživujú?

V prípade zápornej odpovede na prvú otázku:

2. Turecký štátny príslušník, ktorý stratil právne postavenie podľa článku 7 prvej vety druhej zarážky ARB 1/80 na základe podmienok stanovených v prvej otázke, získa späť toto právne postavenie, ak sa po dovŕšení 21. roku života opäť presťahuje na obdobie viac ako troch rokov do domácnosti rodičov, kde smie bezplatne bývať a tam ho aj živia, a počas tejto doby matka pracuje na čiastočný úväzok (ako upratovačka spravidla 30 až 70 hodín mesačne, niekedy 20 hodín mesačne)?

V prípade kladnej odpovede na druhú otázku:

3. Zmení sa právne postavenie, ak rodinný príslušník počas spoložitia s pracovníkom absolvoval viaceré stacionárne liečby závislosti (30. augusta 2001 – 20. júna 2002, 2. októbra 2003 – 8. januára 2004)?

4. Zmení sa právne postavenie, ak turecký štátny príslušník počas spoložitia s pracovníkom má vlastný pravidelný príjem minimálne 400 až 1 400 eur mesačne?

V prípade, že vychádzame zo zachovania právneho postavenia podľa článku 7 prvej vety druhej zarážky ARB 1/80 (odpoveď na prvú otázku je kladná alebo odpoveď na druhú otázku je kladná a na tretiu a štvrtú otázku je záporná):

5. Môže sa turecký štátny príslušník, ktorý nadobudol právne postavenie podľa článku 7 prvej vety druhej zarážky ARB 1/80 a od roku 1972 žije na spolkovom území, odvolávať na osobitnú ochranu pred vyhostením v článku 28 ods. 3 písm. a) smernice 2004/38/ES z 29. apríla 2004 (Ú. v. EÚ L 158, 30. 4. 2004, s. 77; korigendum Ú. v. EÚ L 229, 29. 6. 2004, s. 35; Mim. vyd. 05/005, s. 46)?

6. Zmení sa právne postavenie, ak turecký štátny príslušník v rámci predchádzajúcich desiatich rokov pred vydaním rozhodnutia o vyhostení absolvoval vojenskú službu v Turecku od 1. februára 1996 do 28. novembra 1997?

V prípade zápornej odpovede na piatu otázku alebo kladnej odpovede na šiestu otázku:

7. Môže sa turecký štátny príslušník, ktorý získal právne postavenie podľa článku 7 prvej vety druhej zarážky ARB 1/80 a od roku 1972 žije na spolkovom území, odvolávať na osobitnú ochranu pred vyhostením v článku 28 ods. 2 smernice 2004/38?

V prípade zápornej odpovede na siedmu otázku:

8. Môže sa turecký štátny príslušník, ktorý získal právne postavenie podľa článku 7 prvej vety druhej zarážky ARB 1/80, odvolávať na osobitnú ochranu pred vyhostením v článku 28 ods. 1 smernice 2004/38?

V prípade, že vychádzame zo zachovania právneho postavenia podľa článku 7 prvej vety druhej zarážky ARB 1/80 (odpoveď na prvú otázku je kladná alebo odpoveď na druhú otázku je kladná a na tretiu a štvrtú otázku je záporná), vzniká ďalej otázka:

9. Môže značný počet menej závažných trestných činov (v podstate majetkové delikty), ktoré samy osebe nie sú primeraným dôvodom na reálne a dostatočne závažné ohrozenie základných záujmov spoločnosti, odôvodniť z dôvodu vysokého počtu vyhostenie, ak sa počíta s ďalšími trestnými činnosťami a proti tuzemcom nebudú v rovnakej situácii prijaté žiadne opatrenia?

(¹) Ú. v. ES L 293, s. 4; Mim. vyd. 11/011, s. 43.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Landesarbeitsgericht Düsseldorf (Nemecko) 21. augusta 2006 – Gerhard Schultz-Hoff/Deutsche Rentenversicherung Bund

(Vec C-350/06)

(2006/C 281/33)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Landesarbeitsgericht Düsseldorf

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Gerhard Schultz-Hoff

Žalovaný: Deutsche Rentenversicherung Bund

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 7 ods. 1 smernice 2003/88/ES (¹) (= článok 7 smernice 93/104/ES) vykladať tak, že pracovníci musia mať v každom prípade nárok na platenú ročnú dovolenku v trvaní najmenej štyroch týždňov, [a že] dovolenka, ktorú pracovník nevyčerpal najmä z dôvodu choroby v roku, za ktorý sa priznáva, musí byť poskytnutá neskôr, alebo môžu vnútroštátne právne predpisy a/alebo prax stanoviť, že nárok

na platenú ročnú dovolenku zanikne, ak sa pracovníci v roku, za ktorý sa dovolenka priznáva, stali pred poskytnutím dovolenky práceneschopnými pre chorobu a práceneschopní zostali až do skončenia roka, za ktorý sa dovolenka priznáva, príp. obdobia na prenesenie dovolenky stanoveného zákonom, kolektívnou zmluvou alebo individuálnou zmluvou?

2. Má sa článok 7 ods. 2 smernice 2003/88/ES vykladať tak, že pracovníci majú pri skončení pracovného pomeru v každom prípade nárok na vyplatenie peňažnej náhrady za priznanú a nevyčerpanú dovolenku (preplatenie dovolenky), alebo môžu vnútroštátne právne predpisy a/alebo prax stanoviť, že pracovníci nemajú nárok na preplatenie dovolenky, ak do skončenia roka, za ktorý sa priznáva dovolenka, príp. na neho nadväzujúceho obdobia na prenesenie dovolenky boli práceneschopní pre chorobu a/alebo ak po skončení pracovného pomeru poberajú dôchodok z dôvodu zníženej pracovnej schopnosti alebo invalidity?
3. V prípade, že Súdny dvor odpovie na prvú a druhú otázku kladne:

Má sa článok 7 smernice 2003/88/ES vykladať tak, že nárok na ročnú dovolenku alebo peňažnú náhradu vyžaduje, aby v roku, za ktorý sa priznáva dovolenka, pracovník skutočne pracoval, alebo tento nárok vznikne aj v prípade ospravednenej neprítomnosti (kvôli chorobe) alebo neospravednenej neprítomnosti v zamestnaní počas celého roka, za ktorý sa priznáva dovolenka?

(¹) Ú. v. EÚ L 299, s. 9; Mim. vyd. 05/004, s. 381.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Finanzgericht Köln (Nemecko) 25. augusta 2006 – Brigitte Bosmann/Bundesagentur für Arbeit, Familienkasse Aachen

(Vec C-352/06)

(2006/C 281/34)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Finanzgericht Köln

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Brigitte Bosmann

Žalovaná: Bundesagentur für Arbeit, Familienkasse Aachen